

330

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 września 1959 r.

w sprawie rozpoczęcia działalności przez Okręgową Komisję Arbitrażową w Zielonej Górze.

Na podstawie art. 39 ust. 2 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1958 r. Nr 29, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 listopada 1959 r. rozpoczyna działalność Okręgowa Komisja Arbitrażowa w Zielonej Górze dla obszaru województwa zielonogórskiego.

§ 2. Okręgowa Komisja Arbitrażowa w Zielonej Górze będzie rozpoznawać w pierwszej instancji spory należące do właściwości państwowych komisji arbitrażowych, jeżeli

siedziba strony pozwanej lub miejsce wykonania umowy znajdują się na obszarze województwa zielonogórskiego.

§ 3. Okręgowa Komisja Arbitrażowa w Poznaniu pozostaje nadal właściwą do rozpoznania w pierwszej instancji spraw wymienionych w § 2, jeżeli sprawy te zostały wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1959 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

331

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI I MINISTRA ZDROWIA

z dnia 7 września 1959 r.

w sprawie zasad i trybu usprawiedliwiania niestawiennictwa z powodu choroby uczestników procesu w sprawach karnych.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 18 czerwca 1959 r. o zmianie przepisów postępowania karnego (Dz. U. Nr 36, poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1. Niestawiennictwo na wezwanie sądu albo organu prowadzącego śledztwo lub dochodzenie: oskarżonego, świadka i innych uczestników procesu (oskarżyciela prywatnego, powoda cywilnego, obrońcy, pełnomocnika, biegłego, tłumacza) z powodu choroby może być usprawiedliwione wyłącznie zaświadczeniem wydanym na podstawie orzeczenia przez:

- 1) lekarza sądowego (§ 2) albo
- 2) ordynatora oddziału szpitala (sanatorium), w którym osoba wezwana przebywa na leczeniu.

§ 2. 1. Kierownik wydziału zdrowia przydziału powiatowej (miasta stanowiącego powiat lub dzielnicy miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej w porozumieniu z prezesem sądu powiatowego ustala liczbę i listę lekarzy sądowych dla danego powiatu.

2. Na stanowisko lekarza sądowego mogą być powołani jedynie lekarze uprawiający zawód w danym powiecie, zatrudnieni w zakładzie społecznym służby zdrowia w wymiarze co najmniej 5 godzin dziennie. Na lekarzy sądowych mogą być w szczególności powołani: inspektor do spraw orzecznictwa lekarskiego, ordynator szpitala (sanatorium), kierownik przychodni, lekarz mający doświadczenie w sprawach orzecznictwa o czasowej niezdolności do pracy, orzecznictwa inwalidzkiego lub orzecznictwa dla potrzeb Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

3. Kierownik wydziału zdrowia, o którym mowa w ust. 1, odwołuje lekarza sądowego w porozumieniu z prezesem sądu powiatowego.

4. Liczba lekarzy sądowych na terenie powiatu powinna być w miarę możliwości dostosowana do potrzeb terenu przy uwzględnieniu zasady, że lekarz sądowy jest obowiązany codziennie w dni powszednie w określonych godzinach przyjmować osoby ubiegające się o zaświadczenie, a w razie ich obłożnej choroby odwiedzać je w domu w dniu wezwania, oraz przy zapewnieniu zastępstwa lekarza sądowego w razie jego choroby lub nieobecności przez innego lekarza sądowego.

§ 3. 1. Ustaloną w trybie przewidzianym w § 2 listę lekarzy sądowych:

- a) ogłasza się w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej na wniosek wydziału zdrowia przydziału powiatowej rady narodowej,
- b) wywiesza się w gmachach sądów wojewódzkich i powiatowych oraz w zakładach społecznych służby zdrowia (szpitalach, sanatoriach), przychodniach, ośrodkach zdrowia, stacjach pogotowia ratunkowego i aptekach.

2. Lista lekarzy sądowych powinna zawierać: imię i nazwisko lekarza sądowego, dni, godziny i miejsce przyjęć, ewentualnie numer jego telefonu oraz teren jego działania. Dni i godziny przyjęć powinny być uzgodnione z prezesem sądu powiatowego.

§ 4. 1. Lekarz sądowy jest obowiązany:

- a) zbadać osobiście każdą zamieszkałą na terenie jego działania osobę ubiegającą się o zaświadczenie stwierdzające niemożność stawienia się na wezwanie sądu w postępowaniu karnym albo na wezwanie organu prowadzącego śledztwo lub dochodzenie i wydać orzeczenie;
 - b) prowadzić rejestr zgłaszających się po zaświadczenie osób według wzoru załączonego do rozporządzenia (załącznik nr 1);
 - c) przesłać odpis wydanego przez siebie orzeczenia przychodni ośrodka zdrowia, na której obszarze działania osoba ubiegająca się o zaświadczenie stale zamieszkuje, albo zakładowi leczniczo-zapobiegawczemu przy zakładzie pracy, w którym osoba ta jest zatrudniona.
2. W przypadkach nagłych lekarz sądowy może orzec o stanie zdrowia osoby zamieszkałej poza terenem jego działania i wydać zaświadczenie; w takim przypadku jest obowiązany przesłać odpis swego orzeczenia ponadto właściwemu lekarzowi sądowemu według miejsca zamieszkania osoby zbadanej.

3. Przy wydawaniu orzeczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy § 6 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 22 marca 1958 r. w sprawie niektórych orze-

czeń wydawanych przez zakłady społeczne służby zdrowia (Dz. U. Nr 20, poz. 92), z tym że:

- a) lekarz sądowy sporządza orzeczenie na specjalnej karcie choroby,
- b) zaświadczenie o niemożności stawienia się na wezwanie wydaje na formularzu będącym drukiem ścisłego zarachowania, którego wzór jest załączony do rozporządzenia (załącznik nr 2).

4. Dokumentem uprawniającym do przeprowadzenia badania lekarskiego jest wezwanie sądu w sprawie karnej albo organu prowadzącego śledztwo lub dochodzenie.

§ 5. Przeprowadzone przez lekarza sądowego badanie i wydane przezeń zaświadczenie nie podlegają opłacie.

§ 6. Zakład społeczny służby zdrowia jest obowiązany udostępnić lekarzowi sądowemu dokumentację lekarską z przebiegu leczenia osoby ubiegającej się o zaświadczenie.

§ 7. Wydziały zdrowia prezydentów powiatowych (miast stanowiących powiat oraz dzielnic miast wyłączonych z województwa) rad narodowych:

- 1) poleca kierownikom przychodni obwodowych zawarć z lekarzami sądowymi umów o pracę i ustala w porozumieniu z prezesami sądów powiatowych teren działania tych lekarzy,

- 2) dostarczą lekarzom sądowym lokali (w miarę możliwości zaopatrzonych w telefon) oraz postawią do ich dyspozycji środki lokomocji dla odwiedzania obłożnie chorych w domu lub będą im wypłacać zwrot faktycznie poniesionych kosztów przejazdów odbytych w tym celu,
- 3) zaopatrzą lekarzy sądowych oraz ordynatorów oddziałów szpitali (sanatoriów) w formularze zaświadczeń, o których mowa w § 4 ust. 3 lit. b).

§ 8. Lekarzowi sądowemu przysługuje wynagrodzenie ryczałtowe ustalone w trybie § 7 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie uposażenia lekarzy, lekarzy dentyistów oraz innych pracowników z wyższym wykształceniem zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 74, poz. 376).

§ 9. Wydziały zdrowia prezydentów wojewódzkich (miast wyłączonych z województwa) rad narodowych sprawują nadzór nad działalnością lekarzy sądowych.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie w 30 dni po ogłoszeniu.

Minister Sprawiedliwości: *M. Rybicki*
 Minister Zdrowia: *R. Barański*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości i Ministra Zdrowia z dnia 7 września 1959 r. (poz. 331).

Załącznik nr 1.

REJESTR LEKARZA SĄDOWEGO

Lp.	Data	Imię, imię ojca, nazwisko, rok urodzenia osoby ubiegającej się o zaświadczenie oraz adres tej osoby	Zbadany w przychodni, w domu	Treść orzeczenia	Odmówiono wydania zaświadczenia	Wydano zaświadczenie nr	Dokument, na podstawie którego stwierdzono tożsamość zbadanego	Podpis lekarza sądowego

Załącznik nr 2.

(pieczęćka podłużna zakładu społecznego służby zdrowia)

(data)

Z A Ś W I A D C Z E N I E Nr

Na podstawie wyników badania lekarskiego przeprowadzonego dnia
 zaświadcza się, że ob.
 syn(córka) urodzony(a) dnia
 zamieszkały(a) w przy ul.
 nr jest chory(a) i wskutek tego nie może stawić się w dniu
 na wezwanie w sprawie nr

(pieczęćka i podpis lekarza)

Wyczerpano z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.